

عارفانه دیگر؛ خط: نستعلیق خوش، بی کا، تا: قرن ۱۳، جا: تهران (احتمالاً)؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج قرمز، ۸۸ گ، ۱۵ سطر (۱۴/۵×۲۱/۵×۲۱/۴/۵ سم [ف: ۱-۳۳])، اندازه: ۱۴×۲۱×۱۴ سم [۹۹-۱۴×۲۱×۱۴]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۵۶۹/۵۲
آغاز: با زیاز دل پرد بر آسمان × در هوای آشیان قدسیان صفوی علیشاه نعمت الله مثنوی عقل و عشق را با توجه به این مثنوی سروده است، قسمتی از اشعار شاعر بدين ترتیب: الف: مثنوی مراتب نفس و عشق، ب: قصیده در آداب و سر وحدت، ج: قصیده بهاریه در عشق و محبت در وزن های مختلف؛ بی کا، تا: قرن ۱۳؛ جلد: تیماج قهقهه‌ای، ۸ ص (۲۲۹-۲۳۷)، اندازه: ۱۵×۲۰/۵ سم [ف: ۳۷-۸۰]

۳. تهران؛ انجمن آثار و مفاخر فرهنگی؛ شماره نسخه: ۲۵/۱
بی کا، بی تا [نشریه: ۷-۳]

● دیوان کوثر علیشاه همدانی / شعر / فارسی

d.-e kowsar 'alī-śāh-e hamadānī
کوثر همدانی، محمد رضا بن محمد امین، -
قرمی
kowsar-e hamadānī, mohammad rezā ebn-e
mohammad amīn (- 1832)

۱. تهران؛ انجمن آثار و مفاخر فرهنگی؛ شماره نسخه: ۴۵/۲
آغاز: آغاز غزلیات: بسمله - شد بهار و بار دیگر داغ مجnoon تازه شد × روی هامون از گل رخسار لیلی غازه شد. آغاز مثنوی: ای ز نامت نامها نامی نما × نامه ام از نام خود نامی نما؛ انجام: پایان غزلیات: کوثر اونن حواله سینی × ساقیه قیمیوب ندن؛ پایان مثنوی: همه یار است و غیر او فانی × نقش نقاش می کند مانی شامل: غزلیات، مثنوی کوثر علیشاه؛ خط: نستعلیق خوش، کا: محمد صادق بن حاج محمد رضا، تا: ۱۲۷۸ (۱۲۷۸-۱۳۱۴)؛ کاغذ: فرنگی، جلد: مقوایی با رویه کاغذ الوان، ۱۱۸-۶، ۱۵ سطر (۱۲۷/۵)، اندازه: ۲۰/۵×۱۳ سم [ف: ۷۷-۲۰]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۷۵۷۱/۱۹

غزلیات اوست؛ خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۳۳۸؛ جلد: تیماج مشکی، ۲ گ (۱۴۶-۱۴۷)، اندازه: ۲۰/۵×۱۴ سم [ف: ۲۶-۶۶]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۷۵۷۱/۲۳

آغاز: نمی دانم که از دستت چه آید بر سر دلها × که بوی خون همی آید از این ویرانه متزلها
غزلیات اوست؛ ۶ ص (۱۷۶-۱۷۱) [ف: ۲۶-۶۶]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۷۵۷۱/۲۲

قصیده‌ای از او؛ ۱ ص (۱۶۹) [ف: ۲۶-۶۶]

● دیوان کوثر قمی / ادبیات / فارسی

d.-e kowsar-e qomī

پایان دیوان در چند برگ مطالب متفرقه تحریر شده که تاریخ تحریر این بخش سال ۱۱۶۶ است؛ ۸۵ گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۴×۲۱×۱۴ سم [اوراق عتیق: ۱-۹۹]

● دیوان کمیت بن زید = الهاشمیات / شعر / عربی
d.-u kumayt ibn-i zayd = al-hāšimīyyāt

کمیت بن زید، ۶۰-۱۲۶ قمری
komayt ebn-e zayd (681-745)

چاپ: در مجله المورد البغدادیة، جلد ۴، عدد ۴، ص ۱۵۷-۱۷۶ (۱۳۹۴-۱۴۰۴)؛ لیدن، ۱۵۸ ص [بغداد ۱۹۰۴] ع ۲، ص ۲۳۲ من مقال مکتبه الاندلس، ۱۹۶۹ و ۱۹۷۰ م.

[جمع العلمي العراقي ۴۲۵/۲-۴۴۱؛ مجمع الطبعات العربية والمعربة ص ۱۵۷-۱۵۸؛ بروکلمان ذیل ۹۷/۱؛ المورد ۳ [بغداد ۱۹۷۴] ع ۲، ص ۲۳۲ من مقال الدکتور على جواد الطاهر بعنوان «نشر الشعر وتحقيقه في العراق»]

شرح و حواشی:

۱- تخمیس الهاشمیات والعلویات؛ زیوری بغدادی، عباس (۱۳۱۶-)

۲- تخمیس الهاشمیات؛ زیوری بغدادی، عباس (۱۳۱۶-)

۳- شرح قصيدة بائیة کمیت

۴- شرح قصيدة الکمیت

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۲۸۴۲/۱۳

قصیده است در مدح اهل بیت؛ خط: نسخ، کا: ابوالقاسم وفا، تا: قرن ۱۳؛ ۱۹ ص (۱۶۱-۱۴۲) [ف: ۶-۱۳۲]

● دیوان کوثر / شعر / فارسی

d.-e kowsar
کوثر علیشاه، محمد رضا بن علینقی، ۱۲۶۱-۱۳۱۸ قمری

kowsar 'alī-śāh, mohammad rezā ebn-e 'alī-naqī (1845-1901)

دیوان کوثر علی شاه با مقدمه‌ای از خود او.

۱. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۳۴۱

آغاز: بسمله، الحمد لله الذي كشف عن جماله حجاب الجلال و خلس المخلصين العارفين بنوره عن ظلمات الضلال و استئثار قلوبهم حتى و صلوا في انتهاء المقام الوصل والإصال والصلوة و السلام على؛ انجام: از سائل بیوقوف و بیخبر × قلب بی آرام و دائم در سفر

شامل: شرح این بیت حکیم سنایی است: «عارفان در دمی دو عید کنند × عنکبوتان مگس قدید کنند»، این شرح در جواب فتحعلی شاه قاجار است که معنی آن را استفسار کرده بود، غزلیات حاجی ملا رضای همدانی، یک مثنوی عارفانه، یک قصیده که حرف آخر قافیه آن «نون» است، کتاب باز مثنوی